

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Lygtemændene ere i Byen, sagde Mosekonen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 188. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893297984176/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Klokken slog tolv paa Taarnuhret, og før den slog Quarteer-slag var Manden ude i Gaarden, ude af Haven og stod i Engen. Taagen havde lagt sig, Mosekønen holdt op at brygge.

»Det varede længe før De kom!« sagde *Mosekønen*. »Troldtøi kommer hurtigere frem, end Mennesker, og jeg er glad ved at jeg er født Troldtøi!«

»Hvad har De nu at sige mig?« spurgte *Manden*. »Er det et Ord om Eventyret?«

»Kan De da aldrig komme videre, end at spørge om det?« sagde *Kønen*. 10

»Er det da om Fremtids-Poesien, De kan tale?« spurgte *Manden*.

»Bliv bare ikke hjitravende!« sagde *Kønen*, »saa skal jeg nok [11] svare! De tænker kun paa Digteriet, spørger om Eventyret, ligesom om hun var Madamen for det Hele! hun er nok bare 15 den Ældste, men hun gaar altid for den Yngste. Jeg kjender hende nok! jeg har ogsaa været ung, og det er ingen Børnesygdom. Jeg har engang været en ganske net Elverpige og dandsøt med de Andre i Maaneskinnet, hørt paa Nattergalen, gaaet i Skoven og mødt Eventyrfrøskønen, der altid var ude at fiske. 20 Saa tog hun Natteleie i en halv udsprunget Tulipan eller i en Engblomme; snart smuttede hun ind i Kirken og svøbte sig i Sørgefloret, der hang fra Alterlysene!«

»De veed usilig Beshed!« sagde *Manden*.

»Jeg skulde da sagtens vide ligesaa Møget, som De veed!« 25 sagde *Mosekønen*. »Eventyr og Poesi, ja de er to Alen af eet Stykke: de kunne gaae at lægge sig hvor de ville. Al deres Værk og Tale kan man brygge efter og have bedre og billigere. De skal faae dem hos mig for Ingenting. Jeg har et heelt Skab fuld af Poesi paa Flasker. Det er Essensen, det Fine af den; 30 Urten, baade den søde og beeske. Jeg har paa Flaske Alt hvad Menneskene behøve af Poesi, for om Helligdagene at faae Lidt paa Lømmetøklædet at lugte til!«

»Det er ganske forunderlige Ting, De siger,« sagde *Manden*. »Har De Poesi paa Flasker?« 35

»Meer end De kan tale!« sagde *Kønen*. »De kjender vel Historien om *Pigen, som traadte paa Brødet, for ikke at smudske sine nye Skos!* Den er baade skreven og trykt.«

»Den har jeg selv fortalt,« sagde *Manden*. [12]

»Ja, saa kan De den,« sagde *Kønen*, »og veed, at Pigen sank 40

2 ude i] ude af k, ude i t. 24 udsprunget] udsprungen C. 27 at] og k, at t. 31 beeske] den beeske k, beeske t.